

Der er ved den nuværende Lovgivning en Mangel, som jeg aldrig har kunnet forføre mig med, og det er, at ved de Fortolkninger af Bygningsafgiftslovgivningen, som Domstolene have gjort gjældende — om disse Fortolkninger ere rigtige eller ikke, skal jeg ikke udtale nogen Mening om —, er det kommet derhen, at det er umuligt ved Domstolene at faae afgjort, om man er skattepligtig eller ikke, og om man er henført under den rette Art af Bæftatning. Jeg anseer det imidlertid for at være en høist vigtig Sag, at Borgeme ikke skulle blive bæftattede efter et administrativt Skjøn, men at de maa kunne tye til Domstolene for at faae det Spørgsmaal afgjort, om de overhovedet ere skattepligtige, samt om de ere henførte til den rette Klasse af Bæftatning. Denne Mangel er ikke afhjulpen ved det foreliggende Lovforslag, og jeg troer, at det vil være saameget vigtigere at faae den afhjulpen, naar man tænker paa at lægge Bæftatningen i Sogneforstanderskabernes Hænder. Jeg maa ogsaa slutte mig til dem, der mene, at man først maa see, hvorledes det gaar med Indkomstskatten, og navnlig, om man ikke igjennem den faaer den Forøgelse i Indtægter, som man trænger til. I ethvert Fald maa jeg ønske, at den foreliggende Sag undergives en omhyggeligere Undersøgelse, end det forekommer mig, at den har været Gjenstand for, inden den fremkom her i Thinget.

Solstein: Efter de stedsfundne Udtalelser tør det vel ikke paastaaes, at det foreliggende Lovforslag hidtil har nydt nogen velvillig Modtagelse her i Thinget. Om det end ikke har stillt sig for mig i saa kort et Tids som for de to ærede første Talere, kan jeg paa den anden Side heller ikke nægte, at jeg har havt og endnu har en overordentlig stor Betænkelse ved det, saavel med Hensyn til dets Tendents som med Hensyn til dets enkelte Bestemmelser. Der er fremhævet en heel Deel Anker imod Lovforslaget, og det maa vel være mig tilladt at berøre disse. Det er egentligt indkommet som Følge af en Impuls fra dette Things Side med Hensyn til en formeentlig Forurettelse imod Kjøbstæderne, paa hvilken der her er svaret med en Lov om en tilsva-

rende Bæftatning for Landet som for Kjøbstæderne; paa denne Maade har man meent at kunne afhjælpe den Forurettelse, der har været tilføjet disse. Naar der kun var Tale om, jeg vil ikke sige en Forurettelse, men om en Ubillighed og Ulighed i Bæftatningen imellem Kjøbstad og Land, kunde Lovforslaget maaskee nok medføre en Udvæjning i visse Henseender; men det er i det Hele af en saadan Bæftatning, at det forekommer mig høist betænkeligt, for ikke at sige ligefrem urigtigt, at komme ind paa en saadan Basis. Det har altid været erkjendt, at den omhandlede Bæftatningsmaade i og for sig ikke er heldig, men at ville afhjælpe den Ulighed mellem Kjøbstad og Land, der findes med Hensyn til Bæftatningens Størrelse og Bæftatningsmaaden, ved ogsaa paa Landet at oversføre en Bæftatningsmaade, om hvilken man erkjender, at den principmæssig ikke er heldig, forekommer mig at være, om jeg saa maa sige, en noget bagvendt Maade at afhjælpe en Mangel paa. Jeg troer, at den rigtige Maade vilde have været, hvad der allerede er antydet, at gaar den omvendte Vej, nemlig at befrie Bæftatningen i Kjøbstæderne for de Mangler, som klæbe ved den, og at lade Landet være fri for en Bæftatning af denne Art, saa meget mere, som det maa stille sig høist tvivlsomt, om der virkelig er en saa stor Forskjel tilstede imellem Kjøbstad og Land med Hensyn til Bæftatningstrykket, at det med Ubillighed kan siges, at en saadan forøget Bæftatning paa Landet er et Slags Retferdigheds-handling, er at bringe Ligevægt tilstede i Byrderne. Jeg maa erkjende, at det paa Grund af den Maade, hvorpaa vort hele Finantsvæsen i dette Dieblis er ordnet, maa være meget ønskeligt for Finantsbestyrelsen at kunne finde Bæftatningsobjecter; men jeg troer dog, at vi, inden vi gaar ind paa dette Lovforslag, bør see klart, hvorledes Forholdet vil stille sig med den store Skattelov, der er forelagt i det andet Thing, ligesom at vi ogsaa maa komme til en klarere Erkjendelse af, hvorledes det foreliggende Lovforslag i Praxis vilde stille sig, hvis det blev til Lov. Jeg har forgjæves i Motiverne søgt en Beilebning, der kunde give noget Tids i saa Henseende, men jeg tvivler ikke om, at vor høitærede Finantsminister baade vil og